

РЕШЕНИЕ

№ 5231

гр. София, 14.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 06.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11734** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/

Образувано е по жалба от А. С. П. ЕГН [ЕГН] и в качеството на частен съдебен изпълнител А. С. П., представляван от юрисконсулт П. Г. със съдебен адрес за призоваване – [населено място], [улица], ет.1 срещу Решение № ПИ-331/07.11.2024г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба с вх.№ 59-00-751/24.10.2024 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от А. С. П. срещу Разпореждане за разпределение на суми изх.№ С240022-125-0352637/17.10.2024 г. и Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение изх.№ С240022-035-0338441/17.10.2024 г., издадени от Г. А. –старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.

В жалбата се твърди, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са незаконосъобразни, тъй като публичният изпълнител е пристъпил към изпълнение върху чуждо имущество, което не принадлежи на жалбоподателя А. П. при несъобразяване на Решение № 39/11.01.2024 г. на Директора на Д“ОДОП“ –С.. Изтъква се, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като публичният изпълнител не е изяснил всички факти и обстоятелства, свързани със статута на банковата сметка от която са постъпили суми по сметка на НАП. Моли да бъде отменено оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания, като делото бъде върнато като преписка за ново произнасяне от публичния изпълнител.

В съдебно заседание А. П. не се явява и не се представлява. Представя подробни писмени бележки. Моли съда да отмени оспорения акт. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът по касационната жалба - Директорът на ТД на НАП С., представляван от главен юрисконсулт П. П., оспорва жалбата в представен по делото писмен отговор. Тази теза застъпва и в откритото съдебно заседание и моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение .

Административен Съд С. - град, III-то отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Жалбоподателят А. С. П. е регистриран и е частен съдебен изпълнител с рег. № 849, ПИК: 1 79441861 и район на действие Софийски градски съд, с адрес на кантората - [населено място], [улица], ет. 1 .

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №231373229/2023 г. срещу А. С. П. за принудително събиране на публични държавни вземания. До задълженото лице е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №С230022-149-0008074/14.06.2023 г. Общият размер на публичните задължения съгласно СДИ е 566,73 лв. В съобщението е посочено, че по сметката за принудително изпълнение на ТД на НАП С. е постъпила сума от 3692, 47 лева и същата подлежи на разпределение с разпореждане на органа по принудително изпълнение.

На 26.06.2023 г. е направено искане за прихващане или възстановяване с вх.№ 02-94-А-108 от ЧСИ А. П., с което е поискал прихващане на недължимо внесена сума по сметка за принудително събиране в размер на 3692, 47 лева, сумите са били изплащани по банкови сметки на НАП за погасяване задълженията на длъжници.

Издаден е Акт за прихващане или възстановяване № ПО-22220224024410-004-001/08.04.2024 г., от инспектор по приходите от ТД на НАП С. , с който са възстановени суми в размер на 3185, 58 лева.

Във връзка с постъпила на 08.07.2016 г. сума по изпълнителното дело по описа на ТД на НАП С. в размер на 1005,63 лв. /хиляда и пет лева и шестдесет и три стотинки/ с Разпореждане №С240022-125-0352637/17.10.2024 г. публичният изпълнител е извършил разпределение на плащането, с което е погасил публични задължения на физическото лице в размер на 375,53 лв. Същите са подробно посочени в издаденото Разпореждане и са въз основа на Акт за установяване на задължение по декларация от 06.11.2019 г. и декларация образец 6 от 12.2023 г. и декларация образец 6 от 24.04.2023 г.

Въз основа на извършеното изпълнение е издадено и Разпореждане с изх. №С240022-035-0338441/17.10.2024 г., с което публичният изпълнител прекратява производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК, поради погасяване на публичното задължение в пълен размер.

Разпорежданията са оспорени от А. С. П. в лично качество и в качеството му на частен съдебен изпълнител пред директора на ТД на НАП С., който с Решение № ПИ – 331/07.11.2024 г. , предмет на настоящото съдебно производство е оставил без уважение жалбата.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, както и писмени доказателства представени с жалбата на А. П. в качеството му на ЧСИ и в

лично качество. Представено е удостоверение от Банка ДСК АД –Бизнес център МБ С., в уверение на това, че към 13.11.2024 г. ЧСИ А. П. има активна „специална сметка“ за събиране на парични средства за осребряване на имущество на длъжници по чл.24 от ЗЧСИ с IBAN [банкова сметка], открита на 07.12.2006 г. , както и заверена разпечатка от движението на сметката за периода 07.07.2016 г.

Административен Съд С. - град, III-то отделение, 61 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е било съобщено на жалбоподателя чрез връчването му на 12.11.2024 г. по електронен път/лист 24 от делото/ Жалбата е подадена до АССГ на 19.11.2024 г., с вх.№ 59-00-751/19.11.2024 г. т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат законни права и интереси, както на А. П. в негово лично качество, така и в качеството му на частен съдебен изпълнител и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решението на Директора на ТД на НАП С. в случая е издадено в рамките на законоустановената компетентност на органа по място, по материя и по степен. Съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК, Директорът на ТД на НАП С., като компетентна териториална дирекция, в съответствие с правомощията си се е произнесъл с решение по оспорените пред него Разпореждания. С оглед изложеното обжалваното решение представлява валиден административен акт.

Разпорежданията, потвърдени с оспореното решение, също са издадени от компетентен орган – публичен изпълнител в ТД на НАП С. по образувано изпълнително производство.

Административният акт е издаден в законоустановената писмена форма, съдържа изискуемите реквизити и формално съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и до материална незаконосъобразност на акта, по следните съображения:

На първо място основателни са твърденията на жалбоподателя в личното му качество, че изобщо не са обсъдени възраженията му като длъжник, изложени в жалбата адресирана до директора на ТД на НАП С. и конкретно предложението от него изпълнителен способ – продажба на търг на собствения му недвижим имот, придобит по наследство, по отношение на който не упражнява фактическа власт и във връзка, с който са възникнали публичните задължения по ЗМДТ. Директора на ТД на НАП С. се е произнесъл, единствено по възраженията и доводите му в качеството му на частен съдебен изпълнител. От друга страна нито публичният изпълнител, нито директора на ТД са изследвали всички факти и обстоятелства, имащи значение за пълноценното и законосъобразно провеждане на изпълнителното производство.

Съгласно чл. 165 от ДОПК събирането на публичните вземания се осъществява въз основа на влязъл в сила акт за установяване на публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Не се спори, че се касае за събиране на вземания по чл. 209, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ДОПК, като същите са описани изчерпателно в Разпореждане с изх. №С240022-125- 0352637/17.10.2024 г.

Несъмнено преди да пристъпи към изпълнение публичният изпълнител има

задължения да провери дали имуществото, по отношение на което е насочено изпълнението принадлежи на длъжника в съответствие с разпоредбата на чл.213 ал.1 от ДОПК. Негова е тежестта на доказване, че паричните средства, които са послужили за погасяване публичното задължение на А. П. са негови собствени средства, при условие, че на приходните органи е известен факта, че жалбоподателят е частен съдебен изпълнител и в тази връзка несъмнено следва да проверят статута на банковите му сметки, включително и тези открити в качеството му на частен съдебен изпълнител. Изцяло е игнорирано и Решение № 39/11.01.2024г. на Директора на ОДОП С. и Акт за прихващане или възстановяване № ПО-22220224024410-004-001/08.04.2024г., В процесното решението на директора на ОДОП, както отбелязва и жалбоподателя, безспорно е установено от фактическа страна, че „сумите са преведени от съдебния изпълнител по изпълнителни дела. образувани от публичен изпълнител срещу отделни физически лица за погасяване на възникнали задължения. Като наредител е вписан А. П., но е посочено изрично, че действа в качеството на ЧСИ с рег. № 849, като цялата сума е наредена от специалната сметка на ЧСИ". Т.е. прието е , че натрупайте по индивидуалната партида на физическото лице средства в общ размер на 1 180.44 лв. не принадлежат на А. П. нито лично, нито в качеството му на съдебен изпълнител. Впоследствие, с А. приходният орган изрично е посочил подлежащите на възстановяване средства да бъдат преведени по специалната сметка на съдебния изпълнител.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗЧСИ частният съдебен изпълнител трябва да има най-малко една специална сметка на свое име в банка, определена единствено за паричните средства, които той получава от осребряването на имуществото на длъжниците. Лихвата по специалната сметка се начислява по отделна сметка. Той трябва да има отделни сметки, определени за получаваните такси и разноски, както и за паричните средства, които получава във връзка с извършваната допълнителна дейност по чл. 18. Частният съдебен изпълнител посочва в служебна кореспонденцията си номерата на своите сметки. Ал. 3 забранява паричните средства по специалната сметка да бъдат заповорирани за задължения на частния съдебен изпълнител.

В настоящото съдебно производство, въз основа на представеното удостоверение от Банка ДСК безспорно се установява, че банкова сметка с IBAN [банкова сметка] е с титуляр ЧСИ А. С. П. и същата е „специална сметка“ за събиране на парични средства от осребряване на имущество на длъжници по чл.24 от ЗЧСИ. От представеното извлечение на същата тази сметка за период – 07.07.2016 г. -07.07.2016 г. се установява, че всички извършени банкови операции, касаят извършени от съдебния изпълнител плащания по изпълнителни дела по негов опис от осребреното имущество на длъжниците в полза на вискателите.

Представените писмени доказателства водят до единствения възможен извод, че посочената сметка е „специална сметка“ по смисъла на чл.24 ал.1 от ЗЧСИ и се ползва с предвидената закрила по чл.24 ал.3 от ЗЧСИ и по отношение на същата не може да бъде насочено принудително изпълнение, включително и извършените от публичния изпълнител разпределение на плащания.

Ето защо, изцяло основателни са твърденията на жалбоподателя, че административния орган е пренебрегнал известни на същия писмени доказателства, не е изяснил в пълнота фактите и обстоятелствата по изпълнителното производство, поради което е постановил материално незаконосъобразно решение.

Предвид това, съдът следва да отмени Решение № ПИ - 331/07.11.2024г. на Директора

на ТД-НАП С., както и да отмени съответно Разпореждане за разпределение на суми изх.№ С240022-125-0352637/17.10.2024 г. и Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение изх.№С240022-035-0338441/17.10.2024 г., издадени от Г. А. –старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. и делото следва да бъде върнато като преписка на публичния изпълнител за произнасяне по молби по чл.214 ал.1 от ДОПК от 22.06.2023 г. и от 22.05.2024 г. на длъжника А. С. П. .

С оглед изхода на делото, искането за разноси, направено от процесуалния представител на жалбоподателя в качеството на ЧСИ е основателно и доказано. По представения към жалбата списък се претендират разноси в общ размер на 330 лева, 10 лева заплатена държавна такса, 120 лева –такса за издаване на удостоверение от Банка ДСК, както и 200 лева юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство и изготвяне на жалбата от името на частен съдебен изпълнител А. П..

Водим от горното и на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, III –то отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-331/07.11.2024г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба с вх.№ 59-00-751/24.10.2024 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от А. С. П. срещу Разпореждане за разпределение на суми изх.№ С240022-125-0352637/17.10.2024 г. и Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение изх.№С240022-035-0338441/17.10.2024 г., издадени от Г. А. –старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.

ОТМЕНЯ Разпореждане за разпределение на суми изх.№ С240022-125-0352637/17.10.2024 г. и Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение изх.№С240022-035-0338441/17.10.2024 г., издадени от Г. А. –старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.

Изпраща преписката на публичния изпълнител в ТД на НАП С. за произнасяне по молби по чл.214 ал.1 от ДОПК от 22.06.2023 г. и от 22.05.2024 г. на длъжника А. С. П. по изпълнително дело №231373229/2023 г.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на ЧСИ А. С. П. с рег. № 849, сумата от 330 /триста и тридесет /лева разноси по делото.

Решението не подлежи на обжалване на основании чл. 268, ал. 2 от ДОПК.

СЪДИЯ: